prima instanţă: I. Ghizdari nr. 2ra-1079/17
instanţa de apel: I. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

07 iunie 2017 mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii Supreme de Justiţie

în componenţă:
Preşedintele completului, judecătorul Ala Cobăneanu
Judecătorii Ion Druţă
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Casa Naţională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova

în pricina civilă la cererea Alexandrei Pîcălău cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică

împotriva deciziei Curţii de Apel Bălţi din 16 februarie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Casa Naţională de Asigurări Socale a RM şi menţinută hotărârea primei instanţe

constată:

La 15 iulie 2016, Alexandra Pîcălău a depus cerere cu privire la constatarea faptului cu valoare juridică.

În motivarea acțiunii a invocat că la 01 august 1977 a fost primită ca membru în colhozul „Путь к Комунизму” care activa pe teritoriul satului Pietrosu raionul Făleşti şi care prin hotărârea Sovetului de Miniştri al RSS Moldoveneşti nr. 98 din 04 aprilie 1990 a fost reorganizat în Gospodăria Agricolă „Movila Măgurii”.

Indică că în perioada anilor 1977 - 1999 a activat în calitate de economist pe plata muncii, iar la 06 februarie 1999 a fost eliberată din membrii Gospodăriei Agricole „Movila Măgurii”.

Susţine că drept dovadă a faptului că în acea perioadă a activat la colhozul „Путь к Комунизму” reorganizat în Gospodăria Agricolă „Movila Măgurii” serveste carnetul de muncă.

Relevă că în legătură cu atingerea vârstei de pensionare s-a adresat la Casa Naţională de Asigurări Sociale Făleşti pentru stabilirea pensiei pe limită de vârstă.

Astfel, în urma adresării către Casa Teritorială de Asigurări Sociale Făleşti i s-a solicitat prezentarea copiilor de pe conturile personale ca membru de colhoz, deoarece înscrierile din carnetul de muncă cu privire la perioadele de activitate, volumul de muncă şi remunerarea în colhozul „Путь к Комунизму” sunt confirmate

doar prin ştampila Gospodăriei Agricole „Movila Măgurii” şi existenţa anumitor inexactităţi în înscrierile referitoare la perioada activităţii ulterioare în cadrul Gospodăriei Agricole „Movila Măgurii”.

Remarcă că este în imposibilitate de a prezenta copiile de pe aceste conturi deoarece arhiva fostului colhoz „Путь к Комунизму” a fost parţial distrusă, fapt confirmat de certificatul primăriei Pietrosu raionul Făleşti nr. 667 din 12 iulie 2016.

Notează că din cauza lipsei conturilor personale cu datele referitoare la volumul de muncă îndeplinit şi remunerarea primită anual, Casa Teritorială de Asigurări Sociale Făleşti nu poate include în stagiul de cotizare pentru stabilirea pensiei pentru limită de vârstă perioada de activitate în colhozul „Путь к Комунизму” (01 august 1977 – 03 aprilie 1990) şi perioada de activitate în Gospodăria Agricolă „Movila Măgurii”.

Îşi întemeiază pretenţiile în baza dispoziţiilor art. 281 alin. (2) lit. (n) CPC.

Solicită admiterea acţiunii, constatarea faptului că Alexandra Pîcălău (numele până la căsătorie – Alexandra Lebediuc), în perioada 01 august 1977 până la 03 aprilie 1990 a lucrat în colhozul „Путь к Комунизму” din raionul Făleşti, reorganizat la 04 aprilie 1990 în Gospodăria Agricolă „Movila Măgurii”, având perioada de muncă şi remunerarea după cum urmează: anul 1977 perioada de muncă - 127 zile, remunerarea - 568,64 ruble; anul 1978 perioada de muncă -322 zile, remunerarea - 1491,92 ruble; anul 1979 perioada de muncă - 235 zile, remunerarea - 1062,16 ruble; anul 1980 perioada de muncă - 25 zile, remunerarea - 283,62 ruble; anul 1981 perioada de muncă - 342 zile, remunerarea – 1663,75 ruble; anul 1982 perioada de muncă - 310 zile, remunerarea - 1593,05 ruble; anul 1983 perioada de muncă -315 zile, remunerarea - 1527,82 ruble; anul 1984 perioada de muncă - 357 zile, remunerarea - 2123,26 ruble; anul 1985 perioada de muncă - 73 zile, remunerarea - 1269,84 ruble; anul 1986 perioada de muncă - 186 zile, remunerarea - 1485,25 ruble; anul 1987 perioada de muncă - 310 zile, remunerarea - 2068,41 ruble; anul 1988 perioada de muncă - 211 zile, remunerarea - 2928,87 ruble şi anul 1990 perioada de muncă - 197 zile, remunerarea - 1705,48 ruble.

Prin hotărârea Judecătoriei Făleşti din 09 noiembrie 2016, acţiunea a fost admisă, a fost constatat faptul că Alexandra Pîcălău (până la căsătorie Alexandra Lebediuc) în perioada 01 august 1977 până la 03 aprilie 1990, a lucrat în colhozul „Путь к Комунизму” din r-nul Făleşti, reorganizat în Gospodăria Agricolă ”Movila Măgurii” din r-nul Făleşti.

Prin decizia Curţii de Apel Bălţi din 16 februarie 2017, a fost respins apelul declarat de Casa Naţională de Asigurări Sociale a RM şi menţinută hotărârea primei instanţe.

La 23 martie 2017, prin intermediul oficiului poştal, Casa Naţională de Asigurări Sociale a RM a declarat recurs împotriva deciziei instanţei de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanţei de apel şi a hotărârii primei instanţe cu dispunerea scoaterii cererii de pe rol, în baza art. 267 lit. (l) CPC.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată.

Obiectează că instanţele ierarhic inferioare au emis hotărâri pripite cu încălcarea şi aplicarea greşită a normelor de drept material şi procedural fiind interpretată eronat legea.

Menționează că pe marginea cererii Alexandrei Pâcâiau cu privire la stabilirea pensiei pentru limita de vârsta Casa Teritorială de Asigurări Sociale Fălești a emis decizia din 18 ianuarie 2016, care nu a fost contestată de intimată, prin prisma art. 40 alin. (1) din Legea privind pensiile de asigurări sociale, inclusiv prin depunerea unei cereri prealabile.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părţilor la 07 martie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoţire (f. d. 70).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale şi a declarat recursul împotriva deciziei Curţii de Apel Bălţi din 16 februarie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părţile şi alţi participanţi la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) şi (3) ale aceluiaşi articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabileşte că săvârşirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul şi în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluţionarea greşită a pricinii sau în cazul în care instanţa de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanţa judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie consideră că recursul declarat de Casa Naţională de Asigurări Sociale a RM nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esenţială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanţa de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secţiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material şi procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu şi temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie reiterează şi faptul că procedura

admisibilităţii constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) şi (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie relevă că conform jurisprudenţei CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situaţiei prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Casa Naţională de Asigurări Sociale a RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Casa Naţională de Asigurări Sociale a RM ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii Supreme de Justiţie,

dispune:

Recursul declarat de Casa Naţională de Asigurări Sociale a Republicii Moldova se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Ala Cobăneanu

Judecătorii Ion Druţă

Dumitru Mardari